

MAMAMAGYARORSZÁG

Mamamagyarországot apa rontotta el
mikor az orvosnak azt mondta
a feleségem többet iszik mint én
és akkor elvitték és sokára kaptuk vissza
ez még a hetvenes években történt
beépítettek neki egy gépet amire ha ráíszik akkor meghal
és ő meg meg is fogadta és persze félt is
de aztán az a gép biztosan elromlott valahogy
még ha tényleg volt is azóta dadog de hogy a félelemtől-e
vagy az italtól vagy a szomjúságtól
nekünk gyerekeknek senki nem mondja el

Mamamagyarország veszekedett értünk
amikor apát kifordult szemmel találták
és mi egyedül maradtunk vele bennünket tízkörömmel védett
ő neki szakmája nem volt veszekedni ment el a presszóba
miértünk gerjedt haragra valakire és aztán ott ragadt
egyre zavarosabb szemmel ténfereg az asztalok között
napra nap a nyolcvanas évek óta már haza se jár
a szomszédok meg a rokonok nekünk csak azt mondták
és egyre kacsintgattak annyit kellett ott nyelnie
hogy szinte beszélni sem tud már
egyszer bementünk utána megszólítottuk
felnézett szeme zavaros vizéből és azt dadogta alig is értettük
ha ennyien egyszerre esünk neki akkor olcsóbb
de mi ezt akkor sem fogtuk fel és nem fogjuk azóta sem
pedig ki kéne értse meg őt ha mi nem akik a gyerekei vagyunk

Mamamagyarország a szemünk láttára halt meg
 iszonyú szenvedések közt a kilencvenes években
 apával mulattak mert neki jó pénze volt
 fejfel beleesett az építkezésen egy vödör maró anyagba
 nyugdíjba küldték pedig még fiatal volt és erős a mi apánk
 utána ketten mosogatták a nyakán a gennyedző sebet
 egész addig a napig és csak olyankor volt könnyebb nekik
 mikor pénzt hozott a postás
 de az a nap nehéz volt apával ivott ő is és nevetett
 azután ki tudja mi történt megfeszült az arca
 ám nem tudta elmondani már mert csak dadogni bírt
 és akkor összegörnyedt sugárban oda okádott a szoba közepére
 és amikor abba hagyta azonnal újakezdte
 már epe jött belőle aztán a drága vére aztán sorra a belső szervei
 a tüdeje a szíve legvégül meg a lelkét okádta ki
 elcsodálkoztunk és apa is felkiáltott hogy eszerint volt neki
 és ez az első *volt* lett amit a családban kimondtunk
 és amit azóta is mindig mondunk róla mikor emlékezünk rá
 mi a férje meg a gyerekei

Mamamagyarországot elfelejtettük egycsapásra
 a kétezres években amikor eljöttek értünk hogy tőle elragadjanak
 üvöltött utánunk ameddig látott ameddig el nem ment a hangja
 a nevünket dadogta mi meg őutána sírtunk visítva
 amíg el nem vezettek egy szobába bennünket tele idegen gyerekekkel
 meleggel színekkel étellel jószaggal játékokkal
 ott szakadt el a film végleg
 azt mondják mint akit elváltak
 nem sírt utánunk többet észébe se jutottunk
 de nincs amit szemére vessünk mert mi se sírtunk
 nekünk se jutott soha többé az eszünkbe
 sohasem kerestett sohasem kerestük csak annyit tudunk
 hogy a falábú nagymamánk azóta meghalt
 gyerekeit a környéken nem látták
 és nem is keresték nem hiányoztak senkinek
 az ilyen emberek meg az ő fajtájuk se
 sem ők sem mi a gyerekeik

Mamamagyarország bennünket addig rázott
ameddig el nem hallgatott odabent a lélek
a kétezertizes években
akkortól nem üvöltöttünk többet és ő sem üvöltött
és nem is ütött visszafektetett az ágyba még meg is simogatott 45
amikor észlelte hogy nem mozgunk és nem is gügyögünk
kivett és magához szorított szorított szorított sokáig
azután hasra fektetett a földön a hátunkat masszírozta
aztán csak ült azután megint gyógyszert vett be
és úgy várta kimeredt testünk mellett apánkat
rendet rakott és még fel is mosogatott közben
nemrég jött vissza Svájcból ahol az a sok ember
mind-mind belefért az ő testébe életébe
csak mi nem fértünk bele
előbb kinyomott minket a testéből
azután kirázott életéből
hát most már nem vagyunk
se testben se lélekben többé a gyerekei

de újra megszületünk úgyis
és úgyis újra ránktalálnak azokon az utcákon azok a házak
nincs ami kimentsen
se szeretet se jószág
a fehér inget magára gomboló ájtatosság
letagad bennünket
hogy még mi is elhisszük neki hogy nem vagyunk
hogy valamikor voltunk de már nem
és honnan tudhatnánk a hangunk kihez ér el
mikor dadogjuk magunkban lehuny szemmel
hogy futóbolondok kurvák piásak
Mamamagyarországgá összeálltak
és soha soha soha nem szabadulunk meg tőle